

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa Z. K.

przeciwko T. K.

przy uczestnictwie Prokuratora Prokuratury Okręgowej w P.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 13 stycznia 2016 r.,

zażalenia powoda

na wyrok Sądu Okręgowego w P.

z dnia 9 września 2015 r., sygn. akt IV Ca [...],

**oddala zażalenie i pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym
orzeczeniu kończącemu postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 marca 2015 r. Sąd Rejonowy ustanowił z dniem 1 lipca 2014 roku rozdzielność majątkową pomiędzy Z. K. i T. K., wynikającą z małżeństwa zawartego w dniu 18 kwietnia 1992 roku. Sąd poczynił ustalenia dotyczące przebiegu małżeństwa stron, stanu rodzinnego i majątkowego małżonków, stanu zadłużenia oraz separacji faktycznej od czerwca 2013 roku i uznał, że w dacie wniesienia pozwu czyli w dniu 1 lipca 2014 roku istniały ważne powody w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o., uzasadniające uwzględnienie powództwa z

datą wskazaną przez powoda. Sąd Rejonowy podniósł, że nie badał, czy zachodzą przesłanki do ustanowienia rozdzielności majątkowej z datą wcześniejszą, to jest z dniem 28 lutego 2013 roku, jak tego żądała pozwana, albowiem był związany żądaniem pozwu (art. 321 §1 k.p.c.).

W wyniku rozpoznania apelacji pozwanej, Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu z uwagi na nie rozpoznanie istoty sprawy przez odmowę merytorycznego ustosunkowania się do wniosku pozwanej o ustalenie daty rozdzielności majątkowej stron na dzień 28 lutego 2013 roku.

W zażaleniu na to orzeczenie, powód zarzucił naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 386 § 4 k.p.c. i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W świetle art. 394¹ § 1¹ k.p.c., obowiązującego od dnia 3 maja 2012 r. na podstawie ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381), w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Przewidziane w art. 394¹ § 1¹ k.p.c. zażalenie jest skierowane przeciwko uchyleniu przez Sąd drugiej instancji wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania, a więc ocenie Sądu Najwyższego może być poddany jedynie ewentualny błąd sądu odwoławczego przy kwalifikowaniu określonej sytuacji procesowej jako odpowiadającej powołanej podstawie orzeczenia kasatoryjnego. Ustawowe przesłanki uchylenia orzeczenia Sądu pierwszej instancji zostały w art. 386 § 4 k.p.c. zakreślone wąsko, stąd w przypadku wniesienia zażalenia kognicja Sądu Najwyższego ogranicza się do skontrolowania, czy istotnie doszło do nierozpoznania istoty sprawy lub też czy faktycznie istnieje w realiach rozpoznawanej sprawy konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

W rozpatrywanej sprawie orzeczenie kasatoryjne Sądu Okręgowego uznać należy za prawidłowe i zgodne z art. 386 § 4 k.p.c., Należy podzielić pogląd Sądu drugiej instancji, że w sytuacji, w której obie strony były zgodne co do tego, że

wystąpiły ważne powody w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o., uzasadniające ustanowienie między nimi rozdzielności majątkowej, a różniły się jedynie w kwestii daty ich powstania, powinnością Sądu Rejonowego było merytoryczne rozpoznanie stanowisk obojga małżonków i oznaczenie daty powstania rozdzielności stosownie do wyniku tych ustaleń i ocen. Odmawiając merytorycznego ustosunkowania się do żądania pozwanej oznaczenia wcześniejszej, niż żądał powód, daty powstania rozdzielności, z uwagi na błędne przyjęcie, że istniało w tym przypadku związanie żądaniem powoda, Sąd Rejonowy istotnie nie rozpoznał istoty sporu. Uzasadniało to wydanie orzeczenia kasatoryjnego także z uwagi na gwarancje procesowe stron i prawo do złożenia ewentualnego odwołania od decyzji Sądu Rejonowego w przedmiocie oznaczenia daty rozdzielności majątkowej stosownie do uznania Sądu determinowanego wynikiem postępowania.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy oddalił zażalenie pozwanego jako bezzasadne (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 108 § 2 k.p.c.).